

Kommunerne, erhvervslivet og de frivillige organisationer spiller en vigtig rolle også i at medvirke til at integrere og støtte denne gruppe i at komme i beskæftigelse. Det er vigtigt med en meget målrettet indsats specielt for denne gruppe.

Det er regeringens opfattelse, at det generelle ydelsesniveau ikke skal dække særlige situationer.

Personer med nedsat arbejdsevne skal derfor ikke støttes gennem de generelle ydelser men ved hjælp af særlige tilbud og ydelser, der er rettet til denne gruppe.

Der findes i dag en række tilbud til alle med nedsat arbejdsevne. Først og fremmest tilbud om revalidering, hvor der lægges en individuel plan for den enkeltes udslusning på arbejdsmarkedet.

Der kan tilbydes fleksjob tilpasset den enkeltes arbejdsevne til almindelig overenskomst-mæssig løn, hvis arbejdsevnen er varigt nedsat.

Den nedsatte arbejdsevne vil ofte kunne afhjælpes gennem arbejdsredskaber m.v., som kan ydes af kommunen eller AF til handicappede.

Hvis arbejdsevnen ikke rækker til et fleksjob, kan en førtidspension komme på tale evt. kombineret med et skånejob på deltid.

Det er derfor ikke urealistisk at forestille sig, at udlændinge, der har særlige behov, kan blive helt eller delvist selvforsørgende.

Særlig hjælp i øvrigt til personer med handicap

Ud over de arbejdsmarkedsrettede tilbud findes der også en række andre tilbud til personer, der har været udsat for tortur m.v.

Det kan være støtte til kortere eller længerevarende psykologiske/terapeutisk hjælp, særlig tilrettelagt sprogundervisning m.m., dvs. hele det register af hjælpemuligheder, der findes i sundhedslovgivningen, integrationsloven, lov om social service og lov om aktiv socialpolitik.

Samrådsspørgsmål C:

Ministeren bedes uddybe sin besvarelse af sp. 4 og høringsnotatet, jf. L 126 – bilag 21 og 26, om ministeren virkelig tror, at mange handicappede flygtninge/indvandrere på starthjælp vil få mulighed for ansættelse i fleksjob eller komme på virksomhedsrevalidering på mindstelønsordningen?

Svar:

Regeringens udlændingepakke er netop udtryk for ønsket om at få så mange indvandre-re/flygtninge som muligt i arbejde. Ikke alene er et arbejde en tilgang til integration – selvforsørgelsen er en vigtig del af mange menneskes selvforståelse og selvrespekt.

Det er derfor altafgørende, at vi efter en lang årrække med misforstået fredning af flygtninge- og indvandregruppen, tager vores ansvar alvorligt.

Et arbejde – selvforsørgelse – og et ønske om bedre uddannelse for børnene – er ét af målene.

Så når jeg bliver spurgt, om jeg tror, at mange handicappede flygtninge/indvandrere vil kunne få fleksjob eller komme i virksomhedsrevalidering, så er svaret ja – og vi kan ikke være andet bekendt.

Alle må her tage et fælles ansvar for integrationen – stat, kommunerne, det private arbejdsmarked, fagforeningerne og de frivillige organisationer – og medvirke til, at så få som muligt er afhængige af offentlige ydelser.

Som jeg har redegjort for under svaret på spørgsmål B, indeholder lovgivningen en række muligheder for at yde en særlig hjælp til personer med nedsat arbejdsevne.

I en revalidering er det muligt at tage de individuelle hensyn både med hensyn til tid og indhold, der er helt afgørende for, at integrationen på arbejdsmarkedet kan lykkes for denne gruppe.

Et fleksjob kan tilrettelægges således, at der tages individuelle hensyn til den enkeltes behov både med hensyn til arbejdets tilrettelæggelse, men også med hensyn til ret til frihed fra jobbet, hvis der er brug for hvile, behandling m.v.

Rammerne for indsatsen for integration er til stede, hvis viljen er der i lokalsamfundet.

Spørgsmål 19:

Der ønskes en redegørelse for de ekstrapaidgifter, kommunerne fik i den periode, hvor den tidligere lave integrationsydelse eksisterede, fordelt på forskellige poster. Det ønskes i den forbindelse oplyst, hvordan ministeren vil forhindre, at kommunerne med lovforslagets vedtagelse får merudgifter især på boligområdet set i lyset af, at det er vanskeligt for de fleste kommu-